

POŠKOLÁK

TISKNOU A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

DO ŠKOLY S TABLETEM

I přes svou dlouhou historii patří Základní škola a Mateřská škola Chvalkovice mezi velmi dobré školy v regionu. V současné době prochází mnohými změnami. Díky mimořádné úspěšnosti v získávání finanční podpory z evropských fondů od drobných dárců a firem se nám daří postupně vytvářet velmi dobré podmínky pro výuku. V tomto okamžiku mohu říci, že jsme školou moderně vybavenou. V zavedení nových technologií do školy nevidíme „módu“, ale nutnost pro sblížení školy s praktickým životem.

Kromě standardní počítačové učebny máme na škole k dispozici pět učeben vybavených interaktivními dataprojektory. Škola je pokryta bezdrátovým internetem. Každý učitel má k dispozici svůj notebook. Vybavení výukovým softwarem lze považovat za nadstandardní, vlastníme zejména licence k výukovým programům od společnosti Fraus, Didakta a Terrasoft. Výukové materiály, domácí úkoly a další aktuální informace o dění ve škole jsou žákům a rodičům dostupné prostřednictvím internetu. Buď je lze nalézt přímo na webových stránkách školy, nebo prostřednictvím programu Bakaláři, či podle systému Olat, který postupně rozjíždíme a také se s ním učíme pracovat. Kromě toho máme na škole tzv. mobilní počítačovou učebnu, sestávající ze šesti notebooků.

Ve spolupráci s obcí od příštího školního roku zahajujeme nový projekt, jehož název se stal i názvem tohoto článku. Nebylo lehké vybrat třídu, která by s tablety začala pracovat jako první. Nakonec jsme se s vedením obce dohodli, že jako první, tzv. pilotní ročník tohoto projektu, byl zvolen šestý, neboť v něm žáci přecházejí na druhý stupeň. Každý žák, který nastoupí do šestého ročníku, obdrží zdarma svůj tablet do výpůjčky. Pilotní projekt bude ověřován po celý školní rok, pokud se výuka prostřednictvím tabletů osvědčí, bude v ní pokračováno i v letech následujících. Postupem času by tedy měl každý žák druhého stupně svůj vlastní tablet, který by si po úspěšném absolvování devátého ročníku odnášel domů jako dárek. Jednou z podmínek pro realizaci tohoto projektu bylo uplatnění tabletu alespoň ve třech vyučovaných předmětech. Volba nakonec padla na dějepis, zeměpis, angličtinu a fyziku. Tyto předměty se na nich budou vyučovat již od září 2013 s pomocí interaktivních učebnic. Náklady spojené se zavedením tabletů do výuky a nákupem licencovaných programů bude hradit škola z prostředků, které na tento projekt dostala od obce. Žáci i učitelé budou tedy v rámci projektu pracovat ve vybraných předmětech pouze s elektronickou učebnicí.

Výuka pomocí počítačů se praktikuje i jinde ve světě, například v Jižní Koreji by mělo být vzdělávání do roku 2015 plně digitalizované. Podobně ambiciózní cíl si klade také Indie, kde velice levný tablet bude mít v dohledné době téměř každý školák. Svět, který známe, se mění stále rychleji, trh práce, občanský život, to vše dnes díky moderním technologiím a sítím bude klást na dnešní žáky úplně jiné nároky než na generace jejich rodičů a prarodičů. My nesmíme zaspát, neboť okolní svět na nás nepočká. Nyní se nacházíme na samém počátku cesty, která nebude určitě bez zádrhelů, ale naše školství jako celek jí bude muset projít. My chceme být připraveni už dnes, neboť štěstí přeje připraveným.

Mgr. Petr Hlava, ředitel školy

Výchovné poradenství

Vážení rodiče,

zdá se vám, že vaše dítě selhává ve škole, přestože věnujete dostatek času školní přípravě?

Jste bezradní při výchově?

Nevíte si rady, jak postupovat při výběru střední školy?

Můžete se obrátit na výchovnou poradkyni Bohumilu Krausovou.

Hlavní náplní práce výchovného poradce je péče o děti se specifickými poruchami učení.

Nejčastějšími poruchami učení jsou:

dyslexie - specifická vývojová porucha čtení

dysgrafie - porucha psaní, grafického projevu

dyskalkulie - porucha počítání, matematických schopností

Tyto poruchy se často vyskytují v kombinaci se syndromem lehké mozkové dysfunkce, který také bývá označován jako syndrom poruchy pozornosti nebo syndrom poruchy pozornosti spojený s hyperaktivitou.

Pokud se objeví podezření na některou z poruch učení, posíláme žáky na vyšetření do pedagogicko-psychologické poradny. Při potvrzení poruchy učení můžeme nastavit nápravná opatření a individuální plán.

Kariérové poradenství vycházejících žáků je další stěžejní prací výchovného poradce. Spolupracujeme s Úřadem práce v Náchodě. Pro žáky 9. tříd organizujeme návštěvu burzy středních škol, besedu s pracovníci úřadu práce, exkurze do závodů, setkání zástupců středních škol s rodiči a žáky.

Na naší škole proběhlo testování schopností **COMDI**, které má nerozhodným žákům pomoci při výběru dané školy.

To, co trápí především vyučující prvního stupně, je řeč a špatná výslovnost našich žáků. Abychom ulehčili rodičům dojíždění do logopedické poradny, zajistili jsme možnost nápravy řeči přímo na naší škole.

Každý čtvrtek k nám přijíždí kvalifikovaná logopedka paní Radová, která s dětmi pracuje. Na rodičích je pak už jen pravidelně trénovat to, co z nápravy vyplývá. Bez pravidelného tréninku totiž žádné výsledky nejsou

BK

Autorem obrázku na titulní straně je *Aneta Mikulková, Jan Petr* – 9. třída

Návštěva Klicperova divadla

28. 11. 2012 jsme jeli na představení **Ještěři** do divadla v Hradci Králové. Příběh vyprávěl o spolužácích, kteří se sešli po dvaceti letech. Bohužel se celý sraz hádali a poté taky většina odešla. Po této scéně přišel jeden z bratří Klenotičů a oznámil bývalému dramatickému jádru, že jeho bratr má rakovinu, kterou nelze vyléčit. A tak navrhl bývalým spolužákům, že rozhodli zajdou za režisérem z bývalého divadelního kroužku a požádají ho, aby s nimi nacvičil představení. Režisér souhlasil. Celé představení se mi velmi líbilo a doporučil bych ho všem ostatním.

Adéla Jochová – 1. třída

Středová Lucie – 4. třída

Napsal: **Adam Prajzler – 6. třída**

Dne 28. 11. jsme jeli my, žáci 2. stupně do Hradce Králové na představení **Ještěři**. Ještě než jsme vstoupili dovnitř, museli jsme si odložit bundy a někteří i batohy. Potom jsme se šli usadit. Začalo to zajímavě, zazpívali nějakou písničku. Když otevřeli oponu, tak tam seděli dva bratři v letadle. Nejvíce se mně líbilo, že museli pořádat sraz po dvaceti letech od základní školy. Přišla k nim učitelka, vyprávěla jim zážitky, když byli menší, ale nebyla to jejich učitelka. Tak odešla. Bylo to velmi pěkné. Čekala jsem něco horšího, i někteří od nás. Ale opravdu se to všem moc líbilo. Kromě nás tady byly i jiné školy. Jela bych na další představení.

Napsala: **Klára Jobánková – 8. třída**

Soutěž zručnosti

Zručnost je vlastnost, kterou člověk využije a ocení nejen ve škole nebo v zaměstnání, ale i v osobním životě. Svoji zručnost si žáci naší školy zdokonalují a porovnávají nejvíce v hodinách praktických činností.

Jak dalece jsou naši hoši šikovní v dílnách, si každoročně ověřují v soutěži zručnosti na Střední řemeslné škole v Jaroměři. O předcházejících úspěších a jednotlivých disciplínách jsme psali ve

38. čísle časopisu Poškolák. No a letos je tu další úspěch. **Lukáš Huneš** obsadil 4. místo v celkovém hodnocení za všechny čtyři disciplíny. A není to tentokrát ta

pomyslná bramborová medaile. Organizátoři soutěže letos upravili pravidla tak, že nevyhodnocují vítěze v jednotlivých disciplínách, ale oceňují prvních pět soutěžících v celkovém pořadí. Tedy i čtvrté místo byla medailová pozice s diplomem a dárkem. Úspěšně si vedli i **Jiří Balcar** (6. místo) a **Jan Petr** (11. místo) z 31

soutěžících žáků devátých tříd. Umístění našich devátáků je pro nás cenné i tím, že jsme se zúčastnili jako jediná malá vesnická základní škola mezi školami velkými.

LS

Čas rozhodnutí

Nadešlo období, kdy se žáci deváté třídy rozhodují, kam se budou dále ubírat jejich kroky. Všem jde o to, aby se nejen dali správným směrem co do zvoleného oboru, ale aby se jim v nové škole líbilo a byli spokojeni s její atmosférou i novými spolužáky. To prvé se snad pomalu daří. Zda potkají i ty správné lidi v řadách svých vrstevníků i jednotlivých učitelů, na to si ještě musejí počkat. Až na pár výjimek jsou žáci již rozhodnutí, k čemuž jim jistě pomohla celá řada akcí. A právě o nich si nyní něco málo můžete přečíst...

MH

Barbora Faltysová – 8. třída

Exkurze do SPŠ Hronov

17. října 2011 jsme jeli na exkurzi do Hronova na SPŠ. Sraz jsme měli na vlakovém nádraží v České Skalici kolem půl osmé. Naše cesta vedla přes Náchod až do Hronova, uběhla rychle. Vystoupili jsme z vlaku a ke škole jsme to neměli daleko, tak jsme šli pěšky. Ve dveřích školy nás přivítala výchovná poradkyně. Po krátkém rozhovoru jsme došli do zasedací místnosti, kde nám řekli ještě něco o průmyslové škole. Poradkyně nás rozdělila na dvě skupinky. Jedna skupinka se šla podívat do horního patra, kterým nás provedla milá slečna. A druhá skupina se šla podívat do téhož patra, kde byla zasedací místnost, tam spolužáky prováděl příjemný kluk. Poté jsme se vystřídali s druhou skupinou. Po prohlídce školy nás zavedli na školní dílnu. Potkali jsme některé bývalé studenty naší základní školy. Tam nás prováděl starší pán, který nám ukázal celý objekt. Když skončila prohlídka dílny, šlo se na náměstí. Tam jsme měli asi hodinový rozchod. Mnoho z nás zavítalo do místní pizzerie na oběd. Po obědě jsme šli zpět na vlakové nádraží a jeli zas domů.

Napsali: Lukáš Huneš, Renata Jirásková – 9. třída

Návštěva burzy středních škol

Aleš Pavlíček – 8. třída

Během podzimu jsme celá naše třída a Jakub Truhlant, který opakuje osmý ročník, jeli do Náchoda na burzu středních škol. Sraz byl o půl deváté v České Skalici, někteří jsme jeli už dříve a chvíli jsme se courali po Skalici. O půl deváté jsme všichni byli připraveni na zastávce a za chvíli přijel náš očekávaný spoj. Do přeplněného autobusu jsme se všichni namáčkli aspoň do uličky. Do Náchoda jsme dorazili na devátou hodinu, následoval přesun na Hamry. Všichni jsme se nedočkavě nahrnuli do budovy a každý si šel svoji vlastní cestou, občas jsme potkali i někoho známého. Každý, kdo ještě neměl školu vybranou, tak si procházel všechny stanoviště, my, co jsme měli vybráno, jsme šli na jistotu. A docela dlouho jsme vyslyšeli zástupce škol a „nafasovali“ jsme si tucty letáků. Všichni jsme ale zavítali k hotelové škole, kde dávali drinky zadarmo. Z budovy vyšel každý podle sebe, ale sraz byl ve dvanáct na zastávce. Mezitím se každý byl podívat po obchodech či najíst u Vietnamců. Na zastávku jsme všichni dorazili včas, ale v České Skalici nám autobus ujel, tak jsme stejně čekali hodinu ve Skalici, ale opravdu jsme se nenudili. Všichni jsme si došli do bistra pod náměstím, kde jsme se opravdu pobavili. Do Chvalkovic jsme dorazili o půl druhé, někteří pokračovali domů směr Dvůr Králové n. L. a my ostatní šli do školy na oběd.

Napsali: Josef Gotvald, Aneta Mikulková – 9. třída

Schůzka k volbě povolání

Dne 20. 11. v 16 hodin se konala schůzka k volbě povolání, které jsme se tentokrát účastnili i my, protože se mluvilo především o naší budoucnosti. Rodiče si sedli na místo, které bylo označeno jmenovkou jejich potomka. Mohli si nabídnout z námi přichystaného občerstvení v podobě jednohubek, štrůdlu a sušenek. Kdo chtěl, mohl si dát kávu nebo čaj. Paní učitelka Krausová nám pouštěla prezentaci, ve které bylo shrnuto, jak se rozhodnout. Dále přišlo asi pět

Adéla Supíková – 9. třída

zástupců z okolních středních škol. Řekli nám to nejdůležitější o jejich škole od přijímacích řízení, přes studium, až po uplatnění v praxi. Po úplném skončení přednášky se odebrali do různých tříd, kde se jich zájemci mohli zeptat na podrobnosti. Někteří rodiče se obrátili na paní učitelku a ptali se, co by bylo pro jejich dítě nejlepší. Odešli jsme s pocitem, že víme zase něco víc.

Napsaly: **Adéla Supíková, Petra Teuberová – 9. třída**

Iveta Serbousková – 7. třída

Návštěva z Úřadu práce v Náchodě a třídní schůzka s rodiči k volbě povolání

Jednoho podzimního dne nás přišly navštívit dvě pracovnice z úřadu práce. Obě byly moc sympatické a jejich povídání bylo srozumitelné. Hlavním tématem naší besedy byla volba povolání.

Mluvily s námi o aktuálním dění na trhu práce. Pouštěly nám prezentace, které obsahovaly spoustu informací o středních školách a přijímacích řízeních. Také jsme dostali papírek s užitečnými odkazy na internetové stránky, které by nám mohly pomoci s výběrem vhodné střední školy. Věnovaly se spíše těm, kteří nebyli pevně rozhodnuti, jakým směrem se vydat. Po dvou vyučovacích hodinách přednáška skončila a my jsme dále pokračovali v normální výuce.

Napsaly: **Adéla Supíková, Petra Teuberová – 9. třída**

Kristýna Bittnerová – 7. třída

Beseda s pamětníky totalitních režimů

V úterý den 30. 11. 2012. naši školu navštívili manželé *Věra a Jiří Rakovi*. Přišli z Konfederace politických vězňů okresu Náchod. Paní Raková nám začala vyprávět o svém tatínkovi, kterého zavřeli na pět let do vězení. Do vězení se dostal jen kvůli tomu, že roznášel letáky proti komunistům. Paní Raková měla těžký život, s maminkou měly tak malý byt, že i ve dvou to tam bylo dost malé. Od 15 let chodila do práce jako normální žena, protože byla dcerou politického vězně, tedy svého tatínka. Pan Rak měl také tatínka a ten mu přidělil 16 ha pole, které museli s paní Rakovou obhospodařit. Pan Rak a jeho otec se rozhodli, že vstoupí do JZD, ale o pár měsíců vystoupili, protože zjistili, že se jim lépe pracuje na vlastní náklady. Vedení družstva se zachovalo opravdu špatně. Pan Rak nedostal žádný přiděl setí, ale přesto musel odevzdávat díl své úrody. Projevilo se to různými pokutami, neboť žádnou úrodu nemohl odevzdat. Pan Rak chtěl jít znovu do práce, tak nabídl své pole JZD, ale družstvo s tím nesouhlasilo. Poté ještě vypravovali o svém kamarádovi Janu Šrámkovi, který byl zavřen na 12 let za skrývání anglických vojáků. Vše skoro prošlo, ale nakonec ho prozradil dopis z Anglie, jímž mu vojáci děkovali za pomoc v době nouze. Když se Jan Šrámek vrátil z vězení, tak chtěl postavit sochu TGM, která byla stržena za vlády komunistů. Přestože byl v nouzi, tak věnoval všechny své úspory na postavení té sochy. Jaroměř mu nevyšla vstříc ani v zakoupení pozemku městem, tak musel pozemek také uhradit za své peníze. Beseda byla pro žáky velmi zajímavá.

Karolína Kapounová – 7. třída

Napsali: **David Vitebský, Martin Dědek – 9. třída**

David Vitebský – 9. třída

Zprávy ze školky

Martin Dědek - 9. třída

Máme po Vánocích a je tu nový rok. Vánoční besídka se dětem vydařila. Úspěšně ukázaly rodičům, co se naučily. Odměnou jim byly dárky pod svítícím stromečkem. To bylo radosti křiku a ševlení! Děti si to užily a odcházely domů s pocitem, že se Ježíška snad již ani nedočkají. A jak vánočně naladěny odcházely ze školky, tak se vracely i zpět. Natěšení na kamarády jim sdělovaly své dojmy a vzpomínaly na rodinnou atmosféru, pohádky a dárky. A jaké bylo jejich přání do nového roku? Kromě věcí, po kterých ještě touží, si přály zdraví, štěstí, ale i snůh. Snad se jim všechno splní. Venku sněží. Je

Tereza Sládková - 5 let

leden a čekají nás nové věci, zážitky a hry. Chystáme se na *Sněhuláci den*. Oblečeme se do bílého, na hlavu si nasadíme plecháčky a na nos mrkvičky, budeme si hrát a zpívat. Venku si postavíme sněhuláka a zažijeme pořádnou koulovačku. A když nám to nepůjde? Tak sebou třeba pláceme do sněhu, radostně rozpažíme v bílé peřině, abychom se sněhové nadílky zblízka dotkli a zůstala tam po nás pořádná stopa – louka plná andělíčků. Vyklepeme snůh a půjdeme bobovat. Splnilo se nám přece přání... Konec měsíce obleče děti do masek a nastane jejich

rej. Třída se promění v kouzelný koutek plný princezen a spidermanů. Každý ukáže, co umí, a nikdo se nebude stydět. Možná i zazní věta: „Ty ale vypadáš!“ Co na tom! Vždyť je to jen maska. Zatančíme si s koštětem, prověříme své znalosti z pohádek a zasoutěžíme si o odměny. Zažijeme srdíčkový den a pomalu se budeme těšit na jaro... Těšte se s námi!

Ivanka Macháčková - 3,5 let

Šárka Žďárská - 4 roky

Antonín Jareš – 6. třída

DR

MIKULÁŠ

Michal Prouza – 1. třída

A nastal ten den. Přijdou čerti!! Ráno se devátá třída převlékla v učebně přírodopisu, zatímco my, sedmá třída, jsme je špehovali oknem počítačové učebny. Moc jsme toho neviděli, ale slyšeli jsme je docela dost. O druhé hodině šli na 1. stupeň, ale těsně před koncem vyučování se běželi schovat do prázdné učebny. Třetí hodinu jsme měli

pana učitele Ferstera. Ten nám na začátku hodiny řekl: „Tak klid, ještě co přijdou ti opeřenci, tak mě ještě poslouchajte.“ Všichni se začali smát. Za chvíli skutečně přišli „opeřenci“. Celá třída musela na chodbu. Řekli nám: „Kdyby v pekle bylo tolik lidí, byl by z toho koncentrační tábor.“ Pak všechny zase nahnal do třídy a někteří dostali i lízátko. Pan Ferster se smál, že jsme všichni umazáni černou barvou. Ještě nás vyfotil a pak jsme se normálně učili (s lízátky v puse).

Kár'a Sehnalová – 1. třída

Napsala: **Kristýna Bittnerová – 7. třída**

Byla středa 5. prosince a každou správnou vesnici navštívil Mikuláš, čert a anděl. Samozřejmě nesměli chybět ani ve škole. Letos tento úkol vyšel na nás. Strašně jsme se na to těšili, tak jsme se připravovali už dva dny předem. Když přišel onen den, tak jsme nemohli ani dospát. Sešli jsme se ve škole u pana školníka. Paní učitelka Černá nás poslala do učebny přírodopisu a pomohla nám s líčením. Na přestávku jsme se namáčkli do přírodovědného kabinetu. Po přestávce konečně přišla naše chvíle. Začali jsme v první třídě, kde jsme se museli trochu krotit. Pak jsme se pomalu začali rozjíždět. Každý jsme se nejvíce těšili do šesté třídy. A od šestky až do osmičky to bylo čistě v naší režii. Po škole nás čekala školka. Ve školce to bylo spíš takové hraní s dětmi. Když jsme přišli zpátky, byli všichni vyčerpaní. Takže učení moc k ničemu nevedlo.

Jitka Nýčová – 4. třída

Napsala: **Mikulková Aneta – 9. třída**

Tak jako každý rok, tak i letos nás a naše malé kamarády ze školky navštívil Mikuláš, anděl a několik čertů. My jsme v nich poznali naše starší spolužáky z 9. třídy. Zjišťovali, jak jsme hodní, kdo nejvíce zlobí a co jsme se vše naučili. Naštěstí si nikoho do pekla neodnesli. I když někteří měli namále. Mikuláš si u menších dětí vyslechl básničky či říkánky a anděl nás obdaroval sladkými maličkostmi.

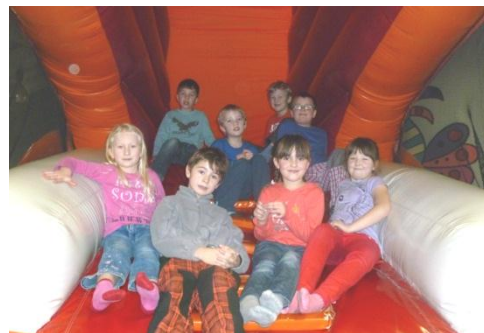
HLK

TONGO

Poslední školní den v roce si děti 1. až 6. třídy užily v dětském zábavním centru TONGO v Hradci Králové. V prostorné hale se nabízí spousta atrakcí, zábavy a her. Děti měly možnost se pohybově „vyřádit“.

Starší děti dávaly přednost vysoké sopce, kam byl obtížný výstup nebo náročnému labyrintu, kde musely zdolávat nejednu překážku. Menším dětem se líbila ryba Nemo,

kteřá je nejprve spolkla, ale za chvíli zase vyplivla, až se koulely po žínkách. Všem dětem se líbily trampolíny a jiná skákadla, dopravní prostředky, kterými se volně pohybovaly po celé hale. Odpočinout si mohly u chobotnice nebo v balónkovém bazénku. A spousta dalších možností se

nabízela. Kromě chvilky na svačinu si děti stále někde hrály. Dopoledne proto velmi rychle uteklo a nechtělo se jim z tak zábavného místa odjíždět.

MS

Advent v Ratibořicích

Michal Prouza – 1. třída

Advent je předvánoční období a k Vánocům neodmyslitelně patří. Jednou z velice příjemných adventních akcí byla návštěva ratibořického zámku a mlýna v Babiččině údolí s dětmi 1. stupně. Nebyla to návštěva úplně obyčejná, ale vánoční, s názvem Knížecí Vánoce na zámku v Ratibořicích a Advent v Babiččině údolí. Naše první kroky zamířily na zámek. Svátečně vyzdobenými interiéry zámku nás provázely postavy panstva, úředníků a služebných, které nám přiblížily průběh vánočních svátků v době před sto lety. Dále jsme pokračovali do mlýna v Babiččině údolí. Cesta byla pokryta čerstvě napadlým sněhem, jenž dodal době adventní ten pravý ráz. V Rudolfově mlýně nás přivítali mlynář

Štěpán Morávek – 1. třída

Adam Lesk – 1. třída

s mlynářkou a dětmi. Obdobím Adventu nás provedli členové folklorního souboru Barunka z České Skalice. Připomněli nám, jak se Vánoce slavily dříve, co se o Vánocích jedlo a pilo, jak se všichni radovali a zpívali. Nádherná vánoční výzdoba prostorů mlýna nás všechny pohladila po duši a nám dospělým se stala inspirací pro další práci s dětmi. Advent v Ratibořicích se nám moc líbil. Navodili jsme si tak tu pravou vánoční atmosféru a zkrátili si čas čekání před příchodem Ježíška.

Natálie Balogová – 1. třída

JB

Jiřina Ladigová – 7. třída

Ráno na Vánoce jsem byl netrpělivý a strašně jsem se těšil na večer. Rodiče nám říkali, abychom nečekali žádné obří dárky. V průběhu dne jsem byl nervózní víc a víc. Cítil jsem, jak se smaží kapr a bílá klobása. Když jsme usedli k vánočně prostřenému stolu, nabrali jsme si kapra a výborný bramborový salát. Byl jsem první po jídle a všichni ještě jedli a loudali se. Všichni jsme dojedli a seřadili jsme se u dveří. Já jsem do obýváku vlezl první a viděl jsem ozdobený stromeček a pod ním spoustu dárků. Sestra si rozbalila dárky jako první, byla nadšená, protože pod stromečkem našla mobil, který si přála, ale nečekala ho. Sestra měla spoustu dárků. My s bratrem jsme pod stromečkem našli počítač se vším všudy. Měli jsme velkou radost i z ostatních dárků. Poté si naši rozbalili dárky. Uklidili jsme po večeři a jeli jsme k babičce.

Iveta Serbousková – 7. třída

Napsal: **Jaroslav Matějka – 8. třída**

Silva Pavlová – 3. třída

Moje Vánoce

Na Vánoce jsem vstala docela brzy, tedy pro mě to bylo brzy. Táta přinesl stromek a bylo na mně, abych ho přidržovala, když ho táta dával do stojanu. Nakonec se ani neskácel. Jsem ráda, že naše kocoury

nenapadlo po něm vyšplhat, protože pod Silvestrem by se určitě zlomil nebo skácel. S taťkou jsme dali na strom světýlka a u televize jsem ho začala zdobit. Když byl konečně ozdoben, měla jsem volno. K večeři jsme měli kapra nebo řízek se salátem nebo jen s bramborem. Na klíně jsem měla hlavu Nikity, která čekala, jestli něco nespadne na zem. Když jsme konečně došli ke stromečku, Nikita kolem něj čmuchala a nakonec popadla jeden dárek a zalezla, si s ním pod stůl. Začali jsme rozbalovat dárky. Pod hromadou dárku ležel i snowboard pro mě, dále jsem dostala knížku, pyžamo, boty na snowboard, manikúru a samozřejmě i ponožky. Zbytek večera jsem strávila u televize a druhý den přijela teta Jana z Brna. Byly to jako druhé Vánoce. Dostali jsem něco jako rychlý badminton. Když se to odpálí jen lehce, letí to i několik metrů daleko. Dále jsme dostali karetní hru

Jaroslav Matějka – 8. třída

Ligretto, kterou jsme hráli až do půl dvanácté večer.

Napsala: **Petra Středová – 8. třída**

Pavla Mikulková – 8. třída

VÁNOČNÍ BESÍDKA

Letošní Vánoční besídka se konala ve čtvrtek 20. 12. 2012. Při Vánoční besídce byl na škole i den otevřených dveří

a zároveň se konala výstava prací žáků zdejší základní školy. Někteří rodiče chodili už před třetí hodinou,

aby si mohli prohlédnout třídy a koupit si něco na výstavě. Jakmile bylo krátce po třetí hodině,

nastoupili uvaďeči *Filip Stiborek* a *Daniel Skrvna*. Přivítali rodiče a popřáli jim krásné zážitky z besídky. Každá třída měla minimálně jednoho zástupce, který se zúčastnil vystoupení, program byl velmi nabitý, připraveno bylo 24 vystoupení pod vedením paní učitelky *Škopové, Baudyšové, Krausové a Horké*.

Rodiče po každém vystoupení hlasitě tleskali a na jejich tvářích bylo vidět nadšení. Na koncertě jste mohli vidět různá vystoupení, například zpívání, hru na různé hudební nástroje, recitaci a také tanec (zumba). Nakonec přišlo to, co nikdo nečekal. Otevřely se dveře a tam se objevila devátá třída s klavírním doprovodem. V tvářích hostů se objevil udivený výraz, toto vystoupení bylo utajováno až do posledních

minut. Devátá třída zpívala známou vánoční píseň od Václava Neckáře.

Sklidila velký úspěch. Po písni nastoupil sbor a společně s devátou třídou ukončil Vánoční koncert. a popřáli všem veselé Vánoce a šťastný nový rok

2013. Dále se většina odebrala na výstavu.

Napsala: **Kateřina Kricnarová - 9. třída**

VÁNOČNÍ VÝSTAVA 2012

Již tradičně je vánoční besídka spojena i s výstavou žákovských prací. Tato akce je dlouho připravovaná, všichni žáci se celé pololetí snaží o co nejkrásnější výrobky v hodinách výtvarné výchovy i praktických činností s *paní učitelkou Smolovou*.

Potom se vyberou ty nejvíce povedené a vystavují se po celé škole. Nejvíce práce dá připravit samotnou výstavu. Tento úkol je obvykle přidělen žákům 9. třídy. Pod vedením je kolem toho vždy hodně zmatku a nepořádku, ale většinou ta práce stojí za to. I letos se na výstavu hrnuli lidé už před třetí hodinou. Největší zájem byl o velké svícínky, které vyráběli žákyně 8. a 9. třídy. Během koncertu byla výstava uzavřena.

Po koncertě bylo znovu vše připravené a návštěvníci se jenom hrnuli. Malé děti nejvíce zaujaly perníčky, které nejen, že

pěkně vypadaly, ale taky dobře chutnaly. Děti místo toho, aby si je doma vystavily, tak si s nimi naplnily svá břicha. Hodně se také líbily adventní věnečky, které vyráběly dívky ze sedmé třídy s *paní učitelkou Černou*. Maminky se ptaly, zda si je nelze také koupit, ale naštěstí se nám povedlo je ubránit. Pěkné byly i podkovy ze sena, které se taky hodně

prodávaly. Druhý den, než děti z prvního stupně odjely do Tonga v Hradci Králové, byly také navštívit výstavu, aby se dozvěděly, jak se jejich věci líbily. Samozřejmě i žáci mohli také nakupovat. Malé děti nakupovaly malé svícínky, protože velké už nezbyly. Po malých dětech z prvního stupně přišly i ty větší. Když bylo po prohlídce, přišel velký

úklid, který nám deváťákům taky chvilku času zabral, ale my už byli myšlenkami úplně jinde, všichni jsme se už těšili na Vánoce v naší třídě s našimi spolužáky a *paní učitelkou třídní*.

Napsala: **Aneta Mikulková – 9. třída**

Do nového roku 2013
pevné zdraví, štěstí,
spokojnost, klid
a hodně osobních úspěchů
za všechny zaměstnance
ZŠ a MŠ Chvalkovice
přeje vedení školy
a redakce časopisu
KČ, LS, MH

Podobná vánoční a novoroční přáníčka rozesílána za naši školu v počtu 50 kusů vyráběli žáci 9. třídy. Závěrečnou zdobící úpravu prováděly *Renata Jirásková, Adéla Supíková a Petra Teuberová*.

ZŠ a MŠ Chvalkovice děkuje za darované **finanční prostředky** následujícím sponzorům:

OÚ Chvalkovice
HARTMANN-RICO a.s.
Farmet a.s.
OÚ Vlčkovice
OÚ Brzice

Bc. Markéta Nýčová
VSD-Ládr
Holan Petr
Energetika s.r.o. Jaroměř
Středa Zdeněk

Všem uvedeným sponzorům patří opravdu velké poděkování.

Číslo 43 bylo vydáno 31. ledna 2013 v počtu 130 výtisků.